

prima instanță: Sv. Garștea-Bria
instanța de apel: L. Popova, M. Moraru, N. Craiu

dosarul nr. 2ra-2035/14

Î N C H E I E R E

30 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadî, Ion Corolevschi

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Malîșev Oleg,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Ecaterinei Ostășevscaia împotriva lui Malîșev Oleg, intervenient accesoriu Oficiul Botanica al Întreprinderii de Stat CRIS „Registru” cu privire la contestarea refuzului de a da acordul la emigrare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Malîșev Oleg și menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 16 august 2013,

c o n s t a t ă

La 27 iunie 2013 Ostășevscaia Ecaterina a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Malîșev Oleg, intervenient accesoriu Oficiul Botanica al Întreprinderii de Stat CRIS „Registru” cu privire la contestarea refuzului de a da acordul la emigrare.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 16 august 2013 acțiunea a fost admisă, fiind recunoscut drept neîntemeiat refuzul lui Malîșev Oleg de a da acordul la emigrarea Ecaterinei Ostășevscaia din Republica Moldova.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2014 apelul declarat de către Malîșev Oleg a fost respins și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 25 aprilie 2014 Malîșev Oleg a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

Recurentul în motivarea recursului a invocat că la emiterea hotărîrilor instanțele de judecată au apreciat arbitrar circumstanțele pricinii și au aplicat eronat normele de drept material.

La 27 mai 2014 în adresa Ecaterinei Ostășevscaia a fost expediată copia recursului declarat de către Malîșev Oleg cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs, însă persoana vizată nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit, recursul examinîndu-se astfel în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei motivate a instanței de apel a fost expediată în adresa părților de către Curtea de Apel Chișinău la 14 februarie 2014 și recepționată de către recurent la 24 februarie 2014.

Astfel, ținînd cont de termenul rezonabil în care înștiințarea a ajuns la destinație, prin intermediul serviciului ÎS „Poșta Moldovei”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de către Malîșev Oleg în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Potrivit art. 432 CPC, alin. (2), (3) și (4), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Malîșev Oleg nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material

sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei instanței de apel.

Iar, invocarea de către recurent a faptului că Curtea de Apel Chișinău a interpretat și aplicat eronat normele de drept material la judecarea pricinii este pur declarativă, expusă la general doar pentru a se încadra în temeiurile declarării recursului.

Nu pot fi reținute argumentele recurentului precum că fiica Ostașevskaia Ecaterina are drept scop de a părăsi țara, eschivându-se în așa mod de obligațiile de întreținere față de dînsul, deoarece în cazul din speță recurentul-pîrît nu a probat inaptitudinea sa de a munci, pentru care fapt necesită sprijin material din partea intimatei-reclamante în sensul art. 80 Codul familiei și eschivarea acesteia de la obligațiile față de părinte.

Or, potrivit art. 11 al. (4) din Legea nr. 269 din 09 noiembrie 1994 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, cetățenii Republica Moldova care vor să se domicilieze în alte țări obțin pașaportul sau documentul de călătorie după ce și-au onorat obligațiunile patrimoniale față de alte persoane fizice și juridice, în conformitate cu legislația în vigoare.

Iar, potrivit p. 126 din Regulamentul privind eliberarea actelor de identitate și evidența locuitorilor Republicii Moldova, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 125 din 18 februarie 2013, pentru autorizarea emigrării solicitantul depune la subdiviziunile ÎS „CRIS „Registru”, MDOC cererea însoțită de mai multe documente, inclusiv și declarația părinților solicitantului care rămîn cu domiciliul sau reședința în Republica Moldova, depusă în scris în fața persoanei responsabile de recepționarea cererii sau autentificată notarial, din care să rezulte clar lipsa obligațiilor legale neonorate de către solicitant față de părinți. În cazul în care solicitantul nu poate obține din anumite motive declarațiile specificate la prezentul punct, acesta prezintă decizia instanței de judecată definitivă și irevocabilă privind lipsa obligațiilor legale neonorate față de persoanele vizate sau privind dreptul la plecare fără acordul acestora.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate, și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței degajate de CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell contra Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în

speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Malîșev Oleg ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Malîșev Oleg se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî

Ion Corolevschi